CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI!

Director
AUL LĂZĂRESCU
edacția și Administrația
Bd. Republicii nr. 34
București, Sector 2,
Tel. 15 03 39
4 pagini — 1 leu

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
creștin și democrat

Redactor șef
ILIE PĂUNESCU
ANUL XXII
(Seria a IV-a nr. 64)
DUMINICĂ
22 aprilie 1990

Spre falsificarea alegerilor

eneul s-a decis să par- în alegeri. Feseneul ecis să cîștige alegerile. eul s-a decis să falsi- legerile. Acest trilo- de decizie este un tot , armonios gindit. Ne- tea falsificării alege- este clară, căci altfel ul nu are cine știe ce

tea proastă este că a- sint mai greu de falsi- alegerile. În 1946 a fost implu, pentru că totul făcut la adăpostul ilor sovietice și cu to- dezinteres al democra- occidentale. Acum rile sovietice nu mai iar Gorbaciov, cu tot ul promis lui Iliescu, itea pe cap cu proble- ogrăzii proprii încît mult nu poate face ca eul să cîștige alegerile. cația nu înseamnă prezentarea la urna de votarea „liberă". Nu nnă mai mult, în- ă în primul rînd în re, liberul acces la o nare corectă și cinstită, nformare profesionistă. ormare asupra propriei tăți, asupra ISTORIEI, a actualului moment . A dezinforma în- ă a manipula, iar ma- rea duce în cele din la falsificarea actului vota. Chiar dacă nu ne trebuie să recunoaștem etul nostru popor este por alcătuit în mare itate de oameni simpli, de bună credință. i o altă țară a estului ean comunist nu s-a s un atentat atît de organizat asupra minții e. În nici o țară nu s-a at un război de exter- e atît de eficient im- a intelectualității, im- a a tot se emana cul- și inteligență. Acești ni simpli vor constitui a masă a celor pe care neul îi va manipula în ri. Locul privilegiat a- entru falsificarea alege- il vor constitui satele, ul rural. Pentru indu- în eroare a țăranilor folosiți intensiv, pri- i, administrațiile locale iste, și chiar clerul. aceștia se întrec în a pe țăranii noștri, pre- nd Feseneul și pe dl. cu ca pe niște salvatori eamului, ca adevărata e- ție a Revoluției. Pri- i au, se pare, indicații de a rupe imediat afi- partidelor istorice, după tă puse la locurile de j. Sînt zeci de cazuri rete, care ni se aduc la ștință, întîmplate în sa- din jurul Beiușului, în ul Bihor, unde la nu- 5 minute de la plecarea reprezentanților P.N.Ț.-c.d. care și-au lipit afișele la locurile legal constituite, au fost smulse din ordinul unor primari. Administrația fesenistă, poliția, face totul pentru ca în mediul rural țăranii să fie și mai dezinformați, pentru a se putea manevra mase mari de oameni. Cei care nu știu să citească reprezintă o adevărată mană cerească pentru Front; se speră ca ei din necunoștință să-și dea votul pentru „trandafir". Se speră ca dreptul de a nu participa la vot (un drept democratic în orice stat) să fie folosit și el din plin. Se lucrează la ideea că cei care nu se vor prezenta la vot, în mediul rural, să fie trecuți ca votanți pentru Fesene. Se mai merge pe confuzii, create voit de Front. Astfel, țăranii nu înțeleg că Partidul Țărănesc nu este P.N.Ț.-c.d., ci un partid oarecare și ca atare se speră astfel diminuarea voturilor pentru P.N.Ț.-c.d. În bisericile din satele noastre clerul ortodox se pare că a primit și el indicații să-i convingă pe țărani (apelind chiar și la predici) ca la 20 mai să voteze pentru „salvatorii neamului", pentru „apărătorii bisericii", adică pentru partidul fesenist. Nu degeaba s-a reîntors Teoctist, știe el ce știe. O discuție pe care am avut-o recent cu preotul ortodox din satul Meziad de lîngă Beiuș mi-a întărit și mai mult bănuielile că biserica ortodoxă este folosită pentru manipularea țăranilor noștri.

Pentru falsificarea alegerilor MINCIUNA este un aliat de nădejde. Feseneul ține în gheare televiziunea, instrument principal în răspîndirea dezinformației și calomniei. La sate nu ajunge decît ziarul Adevărul în care tov. Darie Novăceanu ne-a demonstrat clar că este maestru în dezinformare. Se răspîndesc cele mai uluitoare calomnii contra partidelor istorice și a liderilor lor, pentru a-i inspăimînta pe țărani. Se recurge, dacă este cazul, și la teroare, șantaj, amenințare. Țăranilor nu li se dau cele 5 000 m² decît dacă semnează un angajament că vor vota cu Frontul. Însăși fixarea grăbită a datei alegerilor demonstrează frica Frontului că ZIDUL DEZINFORMĂRII s-ar putea nărui și poporul va putea vota cu adevărat liber.

Stimați cetățeni ai României, să nu ne facem iluzii asupra „alegerilor libere" din 20 mai 1990. Să nu ne facem iluzii, căci ele vor fi falsificate!

LIVIU VĂLENAȘ

DUMINICĂ, ÎN PIAȚA AVIATORILOR

Azi, 22 aprilie a.c., orele 12, va avea loc în Piața Aviatorilor o ADUNARE PUBLICĂ convocată de Organizația Capitalei a Partidului Național Țărănesc — creștin și democrat.

Vor lua cuvîntul fruntașii ai partidului.

Pentru democrație și pluralism

Întreaga societate românească are în prezent un singur obiectiv: acela de a scăpa de comunism și de a construi o democrație. Incitări de tot felul, avînd drept scop împiedicarea realizării acestui deziderat, sînt promovate de anumite cercuri care doresc să continue, să mențină vechile structuri și sisteme. Astfel de incitări nu pot decît să influențeze în rău evoluția societății românești, ele deturnînd atenția poporului român de la obiectivul său principal care este această democratizare spre un obiectiv condamnabil, acela al vendetelor.

Printre metodele folosite de cei care se cramponează de ideea menținerii vechilor structuri și sisteme, la loc de frunte se situează practica semnării vrajbei între membrii societății, de a asmuți pe unii contra altora pe criterii naționale, etnice, religioase, politice etc.

Specialiști în furtul revoluțiilor, comuniștii din totdeauna și de pretutindeni au confiscat revoluțiile democratice. Continuînd tradiția, comuniștii de astăzi, deghizați sub forma nouă a F.S.N. folosesc aceleași metode, deosebit de abile, în manipularea informației și a mass-mediei vizînd promovarea vrajbei în sînul societății. Ei urmăresc crearea de suspiciuni între categoriile sociale cu scopul de a distrage atenția de la scopul principal urmărit, acela de a menține vechile structuri și sisteme și de a-și atrage susținători în vederea realizării acestui deziderat.

Vechilor metode de învrăjbire pe criterii naționale, etnice și de clasă, li se adaugă acum criteriul partinic. Apartenența la un partid sau altul trebuie să creeze, în viziunea acestor cercuri, criterii de dezbinare. Mijloacele prin care semănau ura în sînul societății, în perioada lor de ascensiune, constau în atacarea burghezilor și a chiaburilor, a tuturor opozanților, indiferent cine ar fi fost ei, declarați reacționari și dușmani de clasă. Conducerea societății a fost predată treptat „forței conducătoare" a P.C.R., alcătuită din cadre selectate cu grijă prin dosare temeinic întocmite și avizate de foruri competente „călite în focul luptei de clasă", selecție din care s-a tot format faimoasa nomenclatură pe care poporul n-a mai putut-o răbda, răsturnînd-o, cu plata tributului de sînge în revoluția din Decembrie.

Cramponarea de frînele puterii, a nomenclaturii comuniste, atît cît a mai rămas

BARBU PIȚIGOI

(Continuare în pag. 3)

Puțini comuniști — mulți membri de partid

ACCENTE

Trebuie făcută o socoteală adevărată, anume, că la noi au fost puțini comuniști, dar am avut mulți membri de partid.

Ce înseamnă asta? Înseamnă că trebuie să facem o deosebire fundamentală între comuniști ca atare și între cei doar înscriși la comuniști, adică în acel blestemat de Dumnezeu p.c.r.

Comuniștii au în ei ceva fanatic, inuman, considerîndu-i pe toți cei care nu-s cu ei, ca fiindu-le dușmani, întocmai cum îi considera pe astfel de oameni și fascismul. Comuniștii sînt intoleranți față de semenii lor, și-n numele parolei lor comuniste renunță și la tată și la mamă, și la frate și la soră.

Comuniștii sînt Satana, adică n-au frică de Dumnezeu și nu cred în el, sînt atei, impunînd doar „religia" lor care-i desparte pe oameni în comuniști și în necomuniști.

În fine, comuniștii sînt împotriva sentimentului național, deși ultimul comunist, tiranul din Scornicești — se folosea de elementul național la români, pentru a-i putea atrage.

Dar toate cele de mai sus arată că la noi, la români, comuniștii au fost puțini, iar comunismul n-a prins niciodată rădăcini.

În schimb am avut mulți membri de partid, de cifra milioanelor, intrați de formă în partid, pentru a-și apăra profesia pentru care au muncit, pentru a-și apăra viața și familia amenințate uneori. Acești membri de partid, cei mai mulți, n-au fost niciodată comuniști cu sufletul, decît cu cotizația și cu prezența la ședințe.

La mine în sat, secretarul de partid, regretatul Iosif Vaida, mergea permanent la Biserică. Cînd i-a atras atenția un comunist înrăit că nu e bine ce face, el a zis: „Eu aici trăiesc cu oamenii în legea părinților mei și nu vreau să dorm dumineca prin șanțuri". Avea dreptate. Cînd Lica lui Mari a fost întrebat de ce vrea să intre în partid, el, om cinstit, a zis: „D-apoi, știți d-voastră, așa a devenit lumea acum că dacă ești în partid la comuniști, mai repede ești ascultat". S-au mirat cei din prezidiu de vorbele lui, dar l-au primit, spunîndu-i să citească mai mult revista „Viața de partid". Remes Vasile, membru de partid și el a zis în ședință că el vrea să se retragă, că nu poate îndura zilnic atîtea minciuni. I s-a spus că nu e bine pregătit politic.

Așadar, comuniștii au fost una, iar membrii de partid alta. Cei dintîi, oameni fanatici, fără scrupule, și fără caracter, ceilalți, oameni înscriși formal în partid, oameni care au regretat această înscriere, cei mai mulți.

VASILE VETIȘANU

Politica bumerangului

De la începutul anului asistăm la o suspectă generozitate a guvernului. La o generozitate, slăbiciune sau alibi propagandistic?

Rînd pe rînd unii salariați au primit bani mai mulți. Fără să i se ceară, guvernul a deschis punga cea mare și a împărțit din ea *necerutele* părți sociale, minerilor norocoși li s-a redus ziua și săptămîna de lucru. Și alte cîteva categorii de salariați au mai fost săltați, printre care prietenii noștri tractoriști. Se pare că numai gunoierii sînt mai nedreptățiți. Firește masa monetară a depășit cu mult valoarea mărfurilor vandabile.

Generos cum spuneam, guvernul s-a pripit să arendeze și loturi la țărani. Dar decretul frontului a fost atît de general și lipsit de adaptare, încît a produs o costisitoare bulversare agriculturii, cu importante pierderi materiale și consecințe.

Acum au încrucișat mîinile marile uzine în frunte cu 23 August, cu zeci sau poate sute de mii de muncitori. Vor și ei bani mai mulți. Și de ce n-ar vrea cînd pot obține, și mai ales cînd merită? Exemplul lor ar putea fi urmat și de alții, afară de timișoreni, care patrioți stoici, au înțeles că în actualele împrejurări nu banii ne lipsesc, ci marfa.

Se pare că unii se grăbesc să înceteze lucrul, înainte de a se vota decretul lege privind reglementarea grevelor ce așteaptă aprobarea pe biroul C.P.U.N.

Pomelnicul de legi-decrete citit la televizor, ar fi invidiat pînă și de fostul regim al decretelor. Dacă acestea vor fi analizate cumsecade în C.P.U.N. se poate afirma că unele o să rămînă nevotate și pentru guvernul de după 20 mai.

Dacă și la metalurgiști li se acceptă sporirea salariilor, inflația devine galopantă, dacă nu li se aprobă atunci ar putea să se întrebe cu ce partid să voteze. Se știe cum sînt oamenii; cînd se adună vorbesc de toate chiar și despre corectitudine.

S-a creat o situație ciudată. Guvernul oferă, Partidele la fel, dar nimeni nu cere.

Din cîte știu numai pe ianuarie s-a publicat realizarea planului care a fost îndeplinit în proporție mult mai redusă decît pe vremea lui Ceaușescu. Dar pe februarie și martie cum vom fi stat cu realizările? Desigur așa de slab încît publicarea ar fi fost o acțiune temerară. Colac peste pupăză a persistat și o secetă prelungită în această primăvară care a adus mari pagube în agricultură.

Pe de altă parte, multe șantiere de locuințe așteaptă cu smerenie mișcarea macaralelor încremenite.

Vinzarea de locuințe, ar mai fi putut absorbi ceva din plusul de bani al populației și pe de altă parte ar mai echilibra bugetul statului, dar întîrzie. La fel se pare că sînt prea puțini angajați la ferme.

Totuși, pe B-dul Nebunilor, tiptil, noii locatari se instalează. Cine or fi, cu ce forme? Nu se știe.

Și uite așa timpul trece și încurcăturile cresc, cresc vertiginos.

Lucrul e benevol și strada e plină de oameni între orele 8—15. Toate săptămînile de lucru sînt mai scurte și sărbătorile respectate cu sfințenie. Producția scade, inflația crește, economia sucombă. Birul propagandei e greu. Bumerangul se întoarce contra celor care practică o popularitate scumpă pe spatele poporului. Trandafirul se apleacă sub povara care-l încearcă.

Ing. N. MĂRINCUȘ

Noi așteptăm mult de la Franța

— Interviu cu domnul Alexandru Herlea, președintele A.D.E.R. —

R.: Toate tentativele de liberalizare a comunismului, de a-i crea o față umană au fost sortite eșecului. După opinia dumneavoastră aceasta ține intrinsec de sistem? Ce trebuie să gîndim în acest context despre revoluția gorbacioviană?

A.H.: Este evident, comunismul are o perversitate intrinsecă și nimic nu ne poate face să credem că ar putea fi reformat. Ca orice sistem integrat nu se poate schimba fără să se dezintegreze. Deși din punct de vedere ideologic este mort demult trebuie să recunoaștem că se menține prin structurile sale și prin oameni. Ceea ce dumneavoastră calificați drept revoluție gorbaciovistă, pînă acum cel puțin, nu a fost decît un efort subtil și admirabil programat de menținere a structurilor existente, adaptîndu-l gustului zilei cu singurul scop de a perpetua privilegiile nomenclaturii existente. Este clar că o democratizare autentică a vieții sociale și a economiei de piață ar semna condamnarea la moarte a acestei clase de privilegiați.

Iată de ce conducerea sovietică practică „pilotajul la vedere" adică navighează adaptîndu-se permanent situațiilor noi încercînd să găsească soluții. Uneori acestea sînt de natură feudală și permit clanurilor, mafiilor și bandelor care se înfruntă să preia diverse sfere ale puterii. Dar întotdeauna este vorba de salvarea structurii.

R.: Dacă luăm de exemplu România, pare clar că această țară nefericită a gustat pînă la fund din cupa amară a totalitarismului. Cum explicați acest fenomen? Ce învățăminte se trag după era Ceaușescu și după primele luni ale noii puteri?

A.H.: România este o insuliță într-o mare s l a v ă. Deci a existat o dorință de a șterge diferențele, ceea ce intră perfect în logica comunistă. Din acest punct de vedere România era o țară compusă în majoritate din agricultori care prin definiție sînt foarte atașați de tradițiile lor și de o economie de tip liberal. Trebuia deci zdrobită țărănimea română pentru a-i impune un sistem absolut străin naturii sale profunde. După război, erau în România... 300 de comuniști. Alți 600 au sosit pe tancurile sovietice. Sovietizarea nu putea deci să se stabilească decît prin teroare și forță. De la început, Partidul Comunist a devenit un partid al parvenitismului, căruia poporul român i s-a opus la început pînă la sfîrșitul anilor 50 printr-o pasivitate care a paralizat țara. Ca urmare a acestei stări, oamenii s-au înscris în P.C.R. nu din considerente politice sau morale ci pentru a-și asigura un nivel de viață decent. Astfel se explică numărul mare de comuniști la sfîrșitul anilor '50 (peste 3 milioane de membri). Ceea ce trebuie subliniat este că românii *s-au bătut* dar au fost zdrobiți prin teroarea care probabil a fost mai cruntă decît în alte părți, de o intensitate comparabilă cu cea din țările baltice unde 10% din populație a trecut prin Gulag. Este enorm. La o populație de 20 milioane de oameni înseamnă 2 milioane de persoane întemnițate.

Aceste cifre se vor considera cu rezervă; neavînd statisticile exacte dar putem estima în jur a 300 000 morți din închisori. În realitate toată elita din domeniul politicii, economiei sau culturii a fost lichidată. În această țară divizată a putut Ceaușescu să-și așeze puterea de un primitivism total, amestec de comunism ortodox pur și șovinism ridicul și imbecil.

Cît despre primele luni ale noii puteri, vă rog să-mi permiteți o părere nuanțată. Fără îndoială, Revoluția prin ea însăși și răsturnarea lui Ceaușescu sînt elemente pozitive. Nu trebuie însă ascuns faptul că Ion Iliescu și cei care guvernează actualmente la București sînt, ca și clanul lui Gorbaciov de la Moscova, reprezentanții nomenclaturii căreia încearcă să-i salveze privilegiile. Nici Iliescu nici Roman nu intenționează să schimbe lucrurile. Ei frînează tot ceea ce ar putea să favorizeze o veritabilă evoluție spre un sistem democratic. Se folosește întreg arsenalul metodelor utilizate la sfîrșitul anilor '40. Aceasta merge de la monopolul statului asupra mijloacelor de comunicare în masă (tipografii, radio, televiziune) pînă la violențe și asasinate (doi dintre militanții noștri au fost asasinați).

R.: Dumneavoastră reprezentați la Paris Partidul Național Țărănesc-c.d. Care sînt mijloacele de care dispune? Care este programul său pentru România anului 1990? Cum vedeți viitorul imediat al țării dumneavoastră?

A.H.: Renăscut la 22 decembrie 1989 el promovează pe plan politic restabilirea statului de drept, libertatea de asociere, separarea puterilor etc. Programul său economic propovăduiește prelungirea unei economii de tip liberal. Ceea ce se petrece în prezent în Polonia este o dovadă în acest sens. Ne bucurăm de succesele prietenilor noștri dar nu uităm faptul că ei au fost mai mult de o generație în opoziție și au avut de suferit mult mai mult decît noi. Ei au avut o mare experiență și au o mare forță morală. Noi sîntem în stare de orice pentru a ajuta o Polonia care a fost prima care a sfîșiat cortina de fier și care a fost prima care a ieșit din lagărul comunist. Ne-am dori ca și Franța să ne ajute cît de mult este posibil. Este o datorie morală a acestei țări care a fost prima care a proclamat Declarația drepturilor omului și care a fost prima care a recunoscut Republica noastră.

Interviu acordat revistei La Presse francaise din 23 martie 1990.

(Continuare în pag. a 3-a)

Valter Roman

Joi seara, la ora cea mai bună a programului tv., domnul Petre Roman a apărut din nou pe micul ecran. Primul ministru ne-a dat o serie de informații surprinzătoare, dintre care cea mai curioasă ni s-a părut aceea că tatăl domniei sale ar fi fost un antistalinist.

Alții au păreri complet deosebite despre Valter Roman. Și-l amintesc ca pe una din păsările rare de după 23 august 1944, venit de la Moscova odată cu armata străină și făcînd exces de zel în cuvinte și acțiuni mai curînd de ocupant sovietic decît de pămîntean care își apără nevoile și neamul. După aceea, urmînd mereu linia partidului comunist, Valter Roman a ocupat totdeauna, după cîte ne putem aminti noi, pozițiile cele mai conformiste.

Pe vremea lui Ceaușescu părea mai „aliniat" ca oricînd. La plenara c.c. al p.c.r. din noiembrie 1971, de exemplu, Valter Roman descoperea în expunerea geniului Carpaților „o bogăție de idei și teze care aduc lumini noi asupra unor probleme existente pe plan național și internațional".

Era la numai cîteva luni după mini-revoluția culturală a lui Ceaușescu, și Valter Roman, mare amator de metafore militare, găsea că „focul deschis" de tiran „împotriva rămînerilor în urmă ale frontului ideologic (...) răspunde unei necesități obiective a dezvoltării noastre impetuoase". (Recunoașteți „rămînerile în urmă", „frontul ideologic" și „necesitățile obiective" din limba de lemn a lui Stalin?).

Tot atunci Valter Roman mai spunea: „Va trebui să întețim lupta noastră, ca ostași pe frontul ideologic, împotriva unor expresii ale gîndirii mistice, iraționale și agnostice (...) împotriva propagării oricăror idei străine". (Recunoașteți, în acest îndemn la ieșirea din Europa, forma tipic stalinistă de apărare împotriva „oricăror" influențe străine?).

Dar Valter Roman nu se oprea aici. El analiza „felul cum au fost primiți (...) noi membri de partid" și susținea, ca un ucenic stalinist un pic cam înrăit, că „aceste primiri s-au făcut cu prea multă ușurință, punîndu-se accent mai mult pe latura profesională a pregătirii celui care intra în partid, și nu s-a insistat suficient asupra profilului politic și moral al respectivului. Noi nu sîntem un partid al specialiștilor din diferite domenii profesionale, ci un partid al clasei muncitoare, al celor mai conștienți oameni din punct de vedere politic" etc. „Așa cum a subliniat, cu deosebită tărie, tovarășul Ceaușescu, criteriul politic este și trebuie să fie, în continuare, factorul hotărîtor". Punerea la ordinea de zi a acestui aspect „reprezintă o contribuție valoroasă a tovarășului Ceaușescu la îmbogățirea teoriei și practicii construcției socialiste, la elaborarea marxismului contemporan" etc. Ca unul cu îndelungată practică politică stalinistă, Valter Roman contribuia la întemeierea cultului personalității, care a făcut ravagii sub Ceaușescu.

Recitind „documentele" acelei plenare a c.c. al p.c.r., începem să ne îndoim că mai cunoaștem sensul cuvintelor. Zilele trecute semnalam aserțiunea domnului Georges Marchais, care se declara și el persecutat în epoca întunecoasă a stalinismului. S-ar zice că staliniștii nu mai sînt cei care s-au opus realmente marelui căpcăun, cu mari riscurile, pe vremea cînd a lupta pentru democrație în țări ca a noastră era tot una cu a merge cu pieptul gol împotriva tancurilor sovietice care ne ocupaseră. În istoria rescrisă încă o dată de comuniști, adevărații antistaliniști devin Valter Roman, Georges Marchais și — nu mai știm cine. Lista rămîne deschisă.

ILIE PĂUNESCU

Minciună, dezinformare, manipulare, violență

anul acesta, ca în fie- an, am mers să petrec tele Paști în satul Izvo- Rece — Vilcea, alături de nți și oamenii dragi. A- ajuns, întrebările au în- t să curgă din mai multe cții deodată. Cum a fost? este în București? Cu votezi? De ce? m ieșit în sat. Cu ocazia ista am aflat multe uri ce pun pe gînduri. primul rînd am aflat că sat există doi „mari re- ționari", Aurel Avram și nian Semenescu. Primul funcție în organizația N. a orașului Horezu, cel de-al doilea, repre- tantul organizației F.S.N. sat. Mi s-a spus că a- doi fac drumuri foarte e la Rm. Vilcea de unde cu tot felul de vești sau, erminologie curentă, zvo- , care mai de care mai mnioase la adresa par- lor istorice și a persona- ilor lor reprezentative. activitatea dinșilor nu educe numai la atît. Nu ult, domnul A. Avram a ărit, împreună cu o gașcă „revoluționari" și „apă- ri ai democrației", un tean ce venise într-o ma- cu număr de Cluj și , după părerea dinșilor, a vizite suspecte. Cine ea fi? Răspunsul le-a it repede: „Ori Coposu unul de-al lui care vine ne aducă moșieri". Ur- rea a durat cîteva ore e și, pierzindu-și răb- ea, au dat buzna în casa e intrase intrusul și din nu mai ieșea. Gazda, ită, nu înțelegea ce se ece, și într-adevăr era d de înțeles, căci omul era urmărit nu era al- decît fratele domniei sale, ilit în Cluj de zeci de ani, și care venise să-și vadă neamurile.

Cel de-al doilea, „șeful F.S.N.-ului" din sat, are alte preocupări. Nu precupețește nici o ocazie spre a strînge adeziuni pentru Front. Aleargă încolo și încoace, spune oamenilor că „Frontul dă pămînt", că Frontul face și drege, că el a fost în revoluție „ce, nu ați văzut la televizor?", iar ceilalți, țăraniștii și liberalii vor lua pămîntul și-l vor da moșierilor, „vor introduce roboți și vor da oamenii afară din fabrici, de vor rămîne șomeri", basca faptul că le vor vinde străinilor mai înainte. Așa încît el dacă ar ști că este un țărănist în sat, „i-ar crăpa capul".

LA SATE

Minciuna și calomnia, lipsa de informații adevărate și teama datorată amenințărilor au dus la o derută și o învălmășeală aproape totală în mintea bieților țărani. Ei care sînt locuitorii unui sat cu rădăcini implintate adînc în istorie, sat de moșneni, fără boieri, să se teamă tocmai acum de invazia moșierilor? Satul lor, datorită așezării sale montane, a scăpat de infernul colectivizării, iar oamenii au rămas și în perioada comunistă cu pămîntul pe care-l aveau dinainte, mai puțin drepturile din plai și munte ce au fost trecute în proprietatea obștească. Obștească la început, căci mai tîrziu, administrarea lor a trecut în mîna unor cămătari ce, la adăpostul pulpanei comuniste, le administrau după bunul lor plac, insușindu-și drepturile bănești și de proprietar ale sătenilor. După evenimentele din Decembrie, oamenii au cerut „Cartea munților", un registru foarte vechi în care erau trecute drepturile lor, dar cei care profitaseră ilegal de ele înainte aveau tot interesul să nu o dea, să o facă pierdută. Cel mai incisiv tăinuitor al ei este dl. Ion Sinca, perceptor în sat, fost și actual membru în conducerea întovărășirii, făcută și aceasta împotriva voinței sătenilor. Cum a rămas el acolo, ne-o spun tot oamenii. Conducerea actualei asociații sătești s-a făcut prin numiri, nu prin alegeri în Adunarea generală a oamenilor. Sinca l-a numit pe Bădulescu Ion, Bădulescu Ion pe un altul și așa s-a format „conducerea" care distribuie pășunile alpine crescătorilor de animale din sat. Ce este mai interesant e faptul că, deși ar trebui ca hotărîrile să se ia în cadrul adunărilor sătești, dl. Sinca ține ședințe restrînse cu doi-trei „invitați" dintre țărani, celorlalți spunîndu-le că nefiind invitați, nu au ce căuta la ședință (?!). Cine invită și cu ce drept, poate o să le spună consătenilor dl. Sinca. Acestea sînt o parte din păsurile oamenilor, oameni ce crezuseră o clipă că va fi dreptate. Terminînd cu ale lor, sătenii începeau să mă întrebe lucruri generale, legate de viața politică a țării, cu o dorință naivă de a verifica cele auzite de ei, „e adevărat că..." era laitmotiv.

DAN SEMENESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Semnul electoral P.N.Ț.-c.d. este OCHIUL!

FEMEI!
MAME ȘI FIICE ALE ROMÂNIEI ETERNE TINERE!

Voi sînteți frumusețea și sensibilitatea pămîntului românesc!

A sosit și pentru voi ceasul libertății și demnității. Suferințele pe care le-ați îndurat în timpul dictaturii comuniste sînt fără egal. Dintre toți cetățenii României, voi ați dus crucea cea mai grea. Națiunea întreagă vă este recunoscătoare pentru eroismul vostru și vă aduce prețuirea și iubirea pe care le meritați cu prisosință.

Omagiind femeia română, PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat voiește a o pune în demnitatea și condiția sa tradiționale.

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat socotește familia, căminul, ca fiind elementul social și spiritual

esențial în societatea românească prezentă și viitoare.

Programele economice și sociale ale PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin și democrat acordă egalitate deplină a femeii cu bărbatul, precum și o atenție deosebită ocrotirii mamei și copilului, a muncii și creației femeii.

VOTÎND PNȚ-cd, VOTAȚI PENTRU DEMNITATEA FIICELOR ROMÂNIEI NEMURITOARE!

VOTÎND P.N.Ț.-C.D., VOTAȚI PENTRU DEMNITATEA FIICELOR ROMÂNIEI NEMURITOARE!